

Jurisprudentie

Zaak C-369/11

**Europese Commissie
tegen
Italiaanse Republiek**

„Niet-nakoming — Vervoer — Richtlijn 2001/14/EG — Artikelen 4, lid 1, en 30, lid 3 —
Toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit — Heffing van rechten — Rechten voor gebruik van
infrastructuur — Onafhankelijkheid van infrastructuurbeheerder”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 oktober 2013

1. *Vervoer — Spoorwegvervoer — Richtlijn 2001/14 — Toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en heffing van rechten — Heffing van rechten voor gebruik van infrastructuur — Verplichtingen van lidstaten — Omvang — Vaststelling van rechten voor toegang tot infrastructuur — Daarvan uitgesloten — Infrastructuurbeheerder niet onafhankelijk — Niet-nakoming*

(Richtlijn 2001/14 van het Europees Parlement en de Raad, art. 4, lid 1, en 30, lid 3)

2. *Beroep wegens niet-nakoming — Onderzoek van gegrondheid door Hof — In aanmerking te nemen situatie — Situatie bij verstrijken van in met redenen omkleed advies gestelde termijn*

(Art. 258 VWEU)

3. *Beroep wegens niet-nakoming — Bewijs van niet-nakoming — Bewijslast rustend op Commissie — Elementen die niet-nakoming aantonen — Vermoedens — Ontoelaatbaarheid*

(Art. 258 VWEU)

1. Een lidstaat die de onafhankelijkheid van de infrastructuurbeheerder bij de heffing van rechten voor toegang tot de infrastructuur en de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit niet waarborgt, komt de verplichtingen niet na die op hem rusten krachtens de artikelen 4, lid 1, en 30, lid 3, van richtlijn 2001/14 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur.

Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dienen de lidstaten een kaderregeling voor de heffing van gebruiksrechten vast te stellen en kunnen zij ook specifieke tarifieringsvoorschriften vaststellen, maar moeten zij in beide gevallen de beheersmatige onafhankelijkheid van de infrastructuurbeheerder eerbiedigen. Overeenkomstig deze bepaling is het aan deze laatste, de rechten voor het gebruik van de infrastructuur vast te stellen en deze te innen.

In dit verband dienen de stelsels van heffing van rechten en toewijzing van capaciteit de spoorweginfrastructuurbeheerders ertoe aan te moedigen het gebruik van de infrastructuur te optimaliseren binnen het door de lidstaten vastgestelde kader. Deze beheerders zouden die optimalisering echter niet met behulp van het stelsel van heffing van gebruiksrechten kunnen

verwezenlijken indien hun rol er alleen in zou bestaan, in elk concreet geval het bedrag van het gebruiksrecht te berekenen aan de hand van een vooraf bij ministerieel besluit vastgestelde formule. Die beheerders dienen dus bij de vaststelling van het bedrag van de rechten over een zekere flexibiliteit te beschikken.

(cf. punten 41, 43, 70, dictum 1)

2. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punt 63)

3. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punt 68)